

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Jansenij ratiocinatio de impossibilitate præceptorum [et]c. Pelagio patrocinatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

SECTIO II.

Cornelij Jansenij Ratiocinatio de Impossibilitate Praeceptorum aliquorum in Iustis Volentibus & Conantibus Pelagio Cælestioque patrocina ur.

PAradoxum est minimè censendum, si Corneliū Jansenium acerimū Pelagiā erroris hostem, & efficacis Gratiae propugnato em, exorbitantiorem dixerimus Pelagiā ac Cælestiī ratiociniis suffragari: Nam & Pelagianos fuisse infensissimis sibi Manichæis, eorum debellator Gloriosissimus evicit, & Juliano Catholicos Doctores ob peccatum originale Manichæo infamanti opprobrio Augustinus intorsit.

Dissent quidem longo intervallō Jansenius & Pelagiū, quod hic plenam, completam, perfectamque adimplendi omnia Dei mandata facultatem naturæ insitam dicat, & ab omni Christi gratiâ velut non necessariâ segreget, ac dispelicat; ille verò id gratiæ vindicet, & illi gratiæ, quæ non tantum velle, sed fortiter & integrè velle tribuat & facere faciat. Verumtamen in hac ratiocinationis viâ coēunt, quod sicut Pelagiū & Cælestiū ob defectum auxiliū seu gratiæ Divinæ (quem supponebant in multis) velut necessariæ ab Augustino assertæ inferebant in hâcce hypothesi omnia præcepta esse impossibilia; Ita Jansenius inferat quod ob defectum perfectæ voluntatis à Deo nondum impartitæ homini Justo Volenti & conanti juxta præsentes à Deo præbitas vires aliqua præcepta sint impossibilia, quia deest illa plena & perfecta voluntas, quâ reipſâ præcepta adimpleat.

Quid

Quid est quod Pelagium Cœlestiumque ad inferendam è gratiæ necessitate impossibilitatem compulit, nisi quod posse & plenè posse duxerunt esse possibile, non plenè posse impossibile arbitrati? adeoque cum Augustinus sine gratia Dei hominem nil boni posse affereret, imò & volentes non posse mandata Dei observare; conclusum voluerunt, Deum præcipere quod ab homine fieri non potest, nimirum juxta præsentes vires.

Et quid similiter Jansenium perpulit, ut justis conantibus impossibilitatem imponeret, nisi quod posse completum & possibile converterit, & non posse completem cum impossibile confuderit? Pelagianis naturalem possibilitatem abjudicaverat Augustinus; aliquod posse remotum per Dei Gratiam indulserat: sed ne libero nimis faveret arbitrio, hominem sine gratia nec velle nec agere posse convicerat. Hinc calumniandi materiem uacti, Impossibilitatem in Deum Justum ac bonum impiam objectabant Gratiae defensoribus, quasi Gratia non statuerit liberum arbitrium, sed destrueret.

Parili seu gemellâ ratione Jansenius, quia Augustino consentiente legerat, non modò peccatores, sed & Justos aliquando velle, sed nondum posse quod volunt, eò quod perfectum velle indepti non sint, conclusit, & quidem ex Augustino eodem, aliqua Pracepta hominibus justis conantibus & volentibus esse impossibilita. Ratus illud impossibile à velle imperfecto non posse discriminari: atque hoc pacto de justis asseruit Jansenius, quod de Peccatoribus Augustinus ausus non est eructare, utpote lividam hanc vocem impossibilia semper perosus, ad Manichæorum Classem alegandam ratus.

Utroq;

Utrosque ergo invictissimus Gratiae propugnator
 & liberi arbitrii Defensor inclitus, qui usque
 vires sagacissime dilectavit, prosternit Pelagium
 & Cælestium, afferens Deum *Justum non præcipere*
impossibilia, licet ea jubeat quæ ab ipso peti de-
 bent; & quæ ipse daturus est, si petantur
 quantum res tanta petenda est; nec damnare
 quemquam ob ea peccata, quæ vitari non possint,
 quia Deo opitulante cavéri possunt; Jansenium
 vero ubi ait: *Deus impossibilia non jubet, sed ju-*
bendo admonet facere quod possis, & pesere quod L.2. ds pec.
non possis. Alioquin, & hominis libero arbitrio, morit. c. 6.
qui hoc volendo appetit, & Dei virtuti vel miseri-
cordiae, qui hoc adjuvando efficit, derogabimus.

SECTIO III.

Impossibilitas Jans niana per Au-
stinianam possibilis definitionem,
fideique possibilitem exinanitur.

IN hoc docti indoctique consentiunt *impossibile*
 non esse possibile; & repugnanter, quod verè
 possibile est, *impossibile* nuncupari. Neque in hoc
 dissident ea possibilis nomen merenti, quæ in
 nostra sita sunt potestate. Porro in potestate
 nostra esse, quæ si volumus facimus si non volu-
 mus non facimus, Augustini definitio edicit; quo-
 modò ergò Augustiniana erit, ut prætendit Jan-
 senius, justis conantibus impacta. *Præceptorum*
impossibilitas? Nonne justi omnia pæcata ha-
 bent in sua potestate? non faciunt si volunt, &
 fortiter vellent? sed Augustinum definiat, &
 de suis sensibus differentem prosequamur.

Dixerit